

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **Soukromá střední škola DANAÉ, s. r. o.**, se sídlem Svídnická 599/1a, Praha 8, zastoupená JUDr. Sylvou Totkovou Kolderovou, advokátkou se sídlem Pavlovova 586/8, Havířov, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/7, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2019, č. j. MSMT-12313/2018-12, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 6. 2020, č. j. 6 A 104/2019 – 64,

takto:

I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 6. 2020, č. j. 6 A 104/2019 – 64, **se zrušuje**.

II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2019, č. j. MSMT-12313/2018-12, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení o žalobě a řízení o kasační stížnosti celkem 20 342 Kč k rukám její zástupkyně JUDr. Sylvy Totkové Kolderové, advokátky, a to do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně uzavřela s Magistrátem hlavního města Prahy (dále jen „Magistrát“) dne 24. 2. 2017 smlouvu o poskytnutí dotace a poté dne 15. 3. 2017 smlouvu o zvýšení dotace na školní rok 2017/2018 č. DOT/61/01/008439/2017 (dále jen „smlouva o zvýšení dotace“). Magistrát dne 20. 10. 2017 pod č. j. MHMP 1520354/2017 odstoupil od smlouvy o zvýšení dotace, žalobkyně však odstoupení považovala za neplatné. Na návrh žalobkyně bylo zahájeno sporné řízení o sporu z veřejnoprávní smlouvy, žalobkyně požadovala zaplacení částky 418 079 Kč s příslušenstvím.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) návrh žalobkyně zamítl. Proti napadenému rozhodnutí žalobkyně podala žalobu, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Podle městského soudu je možné aplikovat § 6 odst. 4 zákona č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením (dále jen „zákon o poskytování dotací“) i na zjištění závažných nedostatků v činnosti učiněných ve školním roce, který předchází školnímu roku, na nějž byla smlouva o zvýšení dotace uzavřena.

[4] K výkladu pojmu „v průběhu školního roku“ městský soud uvedl, že zákon o poskytování dotací v § 6 odst. 3 upravuje situace, které jsou vázány na konkrétní právě probíhající školní rok (např. změna počtu žáků). Na druhou stranu § 6 odst. 4 zákona o poskytování dotací takové omezení ve své úpravě nemá, neboť nikde neupravuje to, že by se muselo jednat o právě probíhající školní rok, na nějž je i uzavřena příslušná dotační smlouva. Tato ustanovení upravují vzájemně nesrovnatelné situace a jejich srovnání a analogie v tom smyslu, že když odst. 3 musí z logiky věci a textu právní normy upravovat poměry v probíhajícím školním roce, pak odst. 4 tím pádem upravuje tytéž podmínky (tedy že se musí jednat o probíhající školní rok), není možná. Dispozice právní normy obsažené v § 6 odst. 4 je stanovena samostatně, bez vazby na odst. 3 tohoto ustanovení, a to tak, že se jedná o zjištění učiněná v průběhu školního roku, který však ještě nemusí probíhat z hlediska uzavřené smlouvy. Výklad provedený žalovaným považuje městský soud za zákonný a nevybočující nijak z interpretačních právních metod.

[5] Podle městského soudu nelze v tomto případě využít právní závěr pramenící z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2013, sp. zn. 7 Afs 98/2013, neboť se jedná o odlišnou situaci.

[6] Městský soud odmítl námitku žalobkyně, že se mělo postupovat podle § 167 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Jelikož zákon o poskytování dotací jako *lex specialis* upravuje možnost odstoupení od smlouvy, a tento postup je možný i ve školním roce, který předchází školnímu roku, na nějž je dotace (její zvýšení) smlouvou sjednáno, je možné využít tuto speciální úpravu a postupem podle § 6 odst. 4 zákona o poskytování dotací odstoupit od uzavřené smlouvy.

[7] Městský soud za nezákonný postup nepovažuje, pokud žalovaný a předtím magistrát převzali konkrétní skutečnosti pro odstoupení od smlouvy z provedených

kontrol školní inspekcí. Tento postup předpokládá i § 5 odst. 3 písm. b) zákona o poskytování dotací.

[8] Byly zjištěny zákonné podmínky pro odstoupení od smlouvy podle § 6 odst. 4 zákona o poskytování dotace, a rovněž odůvodněno, proč se jedná o závažné nedostatky; v odůvodnění napadeného rozhodnutí je výslovně uvedena i úvaha, proč je odstoupení od smlouvy přiměřené z hlediska případného jiného postupu. Zjištěné konkrétní nedostatky nebyly žalobcem v žalobě napadeny. Pokud byly tyto nedostatky hodnoceny v celém souhrnu, jedná se o zákonný postup. Jestliže zákon vymezuje příslušné jednání jako „nedostatky v činnosti", pak se může jednat i o více skutečností, které samy o sobě nejsou závažné, ve svém souhrnu však určitého stupně závažnosti dosáhnou. Poukaz žalobce na přestupkové právo a hodnocení skutku a naplnění skutkové podstaty deliktu městský soud nepovažoval za důvodný.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[9] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále jen „napadený rozsudek" a „stěžovatelka") kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., tj. pro nesprávné posouzení právní otázky soudem, vadu řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech a nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.

[10] Stěžovatelka namítá, že výklad pojmu „v průběhu školního roku" městským soudem není řádně odůvodněn a je nepřezkoumatelný. Rovněž jej považuje za nesprávný, nelze podle ní akceptovat, aby totožný pojem užitý ve stejném ustanovení měl odlišný výklad. Městský soud se svým výkladem dopustil mj. porušení práva na soudní a jinou právní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jeho výklad nesplňuje podmínky ústavněprávní nauky pro výklad neurčitého právního pojmu i právního předpisu.

[11] Pravidla poskytování dotace podle § 6 zákona o poskytování dotací jsou stanovena pro daný školní rok, na který je dotace poskytována. Je naprosto nelogické, proč by § 6 odst. 4 měl vybočovat a pojem „v průběhu školního roku" se měl vykládat odlišně od ostatních ustanovení. Úmyslem zákonodárce jistě nebylo sankcionovat adresáta dotace odstoupením od smlouvy za činnost, na kterou se smlouva nevztahuje, když je dotace poskytována právě na činnost školy v daném školním roce. Pouze závažné nedostatky v činnosti ve školním roce, na který je uzavřena smlouva o poskytnutí zvýšení dotace, mohou založit sankci v podobě odstoupení od smlouvy. Pokud v mezidobí od podání žádosti o zvýšení dotace do účinnosti smlouvy dojde ke změně podmínek, za kterých byla smlouva uzavřena (např. nikoliv vyhovující hodnocení České školní inspekce), jedná se o důvod zrušení veřejnoprávní smlouvy podle § 167 správního řádu. Nedostatky v činnosti před účinností smlouvy nemohou založit důvody odstoupení od této smlouvy.

[12] Dále stěžovatelka namítá nesprávné právní posouzení platnosti odstoupení od smlouvy městským soudem. Odstoupení od smlouvy není řádné, nepracuje s výstupem kontrolních zjištění České školní inspekce, nečiní z nich svůj úsudek, nedovozuje vlastní

závěry, nehodnotí a následně ani svůj postup neodůvodňuje. Městský soud pochybil, když platnost odstoupení od smlouvy hodnotil podle odůvodnění napadeného rozhodnutí, nikoliv podle samotného odstoupení od smlouvy. Žalovaný však nemůže svým rozhodnutím nahradit obsahové nedostatky odstoupení od smlouvy.

[13] Podle stěžovatelky se městský soud také nezabýval námitkami stěžovatelky, které do kontrolních zjištění České školní inspekce podala, ani správností těchto zjištění, přestože tak v rámci soudního přezkumu měl učinit.

[14] Stěžovatelka rovněž namítá, že se městský soud nevypořádal s námitkou stěžovatelky o nedostatečném vymezení neurčitého pojmu „nedostatky v činnosti". Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem městského soudu, že § 6 odst. 4 zákona o poskytování dotací vymezuje „nedostatky v činnosti", přičemž se může jednat i o více méně závažných skutečností, které samy o sobě nejsou závažné, ale ve svém souhrnu této závažnosti dosáhnou. Toto ustanovení ovšem uvádí, že důvodem odstoupení jsou „závažné nedostatky v činnosti", tudíž závažné musejí být všechny nedostatky, nikoliv pouze malé nedostatky, které v souhrnu závažnosti dosáhnou. V tomto směru stěžovatelka odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, sp. zn. 52 A 73/2017.

[15] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že napadený rozsudek je přezkoumatelný a zákonný. V kasační stížnosti podle něj nebyla předložena žádná nová tvrzení, která by žalobkyně už dříve neuvedla.

[16] Pojem „v průběhu školního roku" se může týkat zjištění učiněných jak v průběhu školního roku, na který se dotace poskytuje, tak i školního roku předchozího, tedy školního roku, kdy byla smlouva o zvýšení dotace uzavřena. Žalovaný považuje za nepřijatelné, aby právnická osoba nijak neodpovídala za závažné nedostatky ve své činnosti v mezidobí od uzavření smlouvy o zvýšení dotace do začátku příštího školního roku.

[17] Odstoupení od smlouvy je podle žalovaného v souladu se smlouvou o zvýšení dotace a s § 6 odst. 4 zákona o poskytování dotací, neboť Česká školní inspekce zjistila závažné nedostatky v činnosti školy. Odstoupení od smlouvy je dostatečně odůvodněno, protože je v něm poukázáno na inspekční zprávu a protokol o kontrole, z nichž vyplývá závažné porušení právních předpisů ze strany stěžovatelky a závěr, že stěžovatelka nedosahuje odpovídajících výsledků pro účely zvýšení dotace. Námitky a připomínky uplatněné stěžovatelkou proti výsledkům inspekční činnosti Česká školní inspekce vypořádala. Skutková zjištění České školní inspekce považuje žalovaný ve shodě s Magistrátem za závažné nedostatky v činnosti stěžovatelky, které opodstatňují odstoupení od smlouvy.

[18] Stěžovatelkou citované rozhodnutí sp. zn. 52 A 73/2017 se podle žalovaného týká odlišných nedostatků, a proto jeho závěry nelze v dané věci aplikovat. V případě judikátů Nejvyššího správního soudu shledává jejich závěry natolik obecnými, že z nich nelze pro toto soudní řízení ničeho relevantně usuzovat.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[19] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. řádně zastoupena.

[20] Nejvyšší správní soud se poté zabýval posouzením přezkoumatelnosti napadeného rozsudku; s přihlédnutím k § 109 odst. 4 s. ř. s. tak přitom učinil i nad rámec stěžovatelkou vznesených námitek poukazujících na vadu nepřezkoumatelnosti, neboť je povinen přihlédnout k případné nepřezkoumatelnosti bránící posouzení důvodnosti kasační argumentace i bez návrhu.

[21] Stěžovatelka namítala, že závěr městského soudu o výkladu pojmu „v průběhu školního roku“ není řádně odůvodněn a je nepřezkoumatelný. Odůvodnění považuje za velmi vágní a nepřesvědčivé.

[22] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016 – 123, zdůraznil výjimečnost užití důvodu nepřezkoumatelnosti. Konkrétně uvedl, že *„aplikace tohoto kasačního důvodu připadá v úvahu výjimečně, není-li z odůvodnění rozhodnutí krajského soudu vůbec patrno, jak soud hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních bodů. Naopak nelze považovat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí krajského soudu, z jehož odůvodnění lze (byť i zohledněním celkového kontextu důvodů uvedených v odůvodnění) seznat, jaký názor krajský soud zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci.*“

[23] Námitka stěžovatelky poukazující na nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku není důvodná. Městský soud v bodě [12] napadeného rozsudku svůj závěr srozumitelně odůvodnil a je seznatelné, jak věc právně posoudil. Odlišný pohled stěžovatelky na přesvědčivost a důkladnost odůvodnění nezakládá vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Jinou otázkou je správnost právního posouzení soudu, resp. zákonnost napadeného rozsudku, kterou se kasační soud zabýval následně.

[24] K tomu je třeba dodat, že ani nad rámec těchto námitek neshledal kasační soud napadený rozsudek nepřezkoumatelným. Z jeho odůvodnění je zřejmé, z jakých tvrzení stěžovatele městský soud vycházel, jak vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudil. Jeho odůvodnění i výrok jsou srozumitelné, městský soud logickým a přezkoumatelným způsobem uvedl, jakými úvahami se řídil a k jakým dospěl závěrům.

[25] Stěžovatelka namítá, že odstoupit od smlouvy o zvýšení dotace podle § 6 odst. 4 zákona o poskytování dotací lze pouze v případě, že ke zjištění závažných nedostatků v činnosti právnické osoby došlo v průběhu školního roku, na který je zvýšená dotace poskytována. Nesouhlasí s výkladem krajského soudu, který § 6 odst. 4 interpretuje tak, že závažné nedostatky v činnosti vedoucí k odstoupení od smlouvy mohou být

zjištěny i v průběhu školního roku, na který smlouva o zvýšení dotací uzavřena nebyla (předchozí školní rok).

[26] Podle § 5 odst. 3 zákona o poskytování dotací *dotace se zvýší podle odstavce 2, pokud právnická osoba a) dostává dotace podle § 4, b) má pro příslušnou školu nebo školské zařízení poslední výsledky hodnocení České školní inspekce alespoň průměrné a v posledním protokolu o kontrole Českou školní inspekcí nebylo zjištěno závažné porušení platných právních předpisů, c) je obecně prospěšnou společností nebo školskou právnickou osobou nebo, má-li jinou právní formu, se zaváže ve smlouvě o poskytnutí zvýšení dotace k vynaložení celého svého zisku za příslušný kalendářní rok na vzdělávání a školské služby, popřípadě u škol nebo školských zařízení uskutečňujících vzdělávací programy pro žáky uvedené v § 1 odst. 2 i na rehabilitaci.* Podle odst. 4 tohoto ustanovení *smlouvu o zvýšení dotace lze uzavřít s právnickou osobou na 1 školní rok* […].

[27] Podle § 6 odst. 4 zákona o poskytování dotací *pokud v průběhu školního roku zjistí Česká školní inspekce nebo jiný kontrolní orgán závažné nedostatky v činnosti právnické osoby, může krajský úřad podle charakteru nedostatků odstoupit od smlouvy o poskytnutí zvýšení dotace, popřípadě také od smlouvy podle § 3, nedojde-li k jiné dohodě.*

[28] Podle § 24 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání *školní rok začíná 1. září a končí 31. srpna následujícího kalendářního roku* […].

[29] Podle § 167 odst. 1 písm. e) správního řádu *smluvní strana může podat písemný návrh na zrušení veřejnoprávní smlouvy, jestliže vyšly najevo skutečnosti, které existovaly v době uzavírání veřejnoprávní smlouvy a nebyly smluvní straně bez jejího zavinění známy, pokud tato strana prokáže, že by s jejich znalostí veřejnoprávní smlouvu neuzavřela.*

[30] Městský soud svou argumentaci staví na srovnání § 6 odst. 3 a odst. 4 zákona o poskytování dotací. Zatímco odst. 3 dle něj upravuje situace jako např. změnu počtu žáků, které jsou vázány na probíhající školní rok, na který je dotace poskytována, odst. 4 takové omezení neobsahuje. Dispozice právní normy v odst. 4 je stanovena samostatně, bez vazby na odst. 3. Zjištění závažných nedostatků tak může být učiněno i v průběhu školního roku, na který však konkrétní smlouva o zvýšení dotace uzavřena není. S tímto výkladem se však Nejvyšší správní soud neztotožňuje.

[31] Jak již bylo Nejvyšším správním soudem judikováno, *„jazykový výklad může ve smyslu ustálené judikatury Ústavního soudu, s níž se v řadě svých rozhodnutí výslovně ztotožnil i Nejvyšší správní soud, představovat pouze prvotní přiblížení se k obsahu právní normy, jejímž nositelem je interpretovaný právní předpis; k ověření správnosti či nesprávnosti výkladu, popř. k jeho doplnění či upřesnění, potom slouží ostatní interpretační přístupy, z nichž je v souzené věci namístě jmenovat především metodu teleologickou a systematickou (samozřejmě podle povahy věci bude namístě užít i jiných metod, jako např. komparativní, logické či historické). Z teleologického výkladu vyplývá základní interpretační směrnice, která již byla zmíněna: rozhodující je smysl a účel, a nikoliv dikce zákona. Systematický výklad využívá systémové povahy právního řádu: právní řád tvoří jednotný celek; má povahu systému, který je dále*

diferencován v subsystémy různých úrovní (právo soukromé a veřejné; právní odvětví; právní instituty), jež v sobě slučují prvky podle různých kritérií. Ze systémové povahy právního řádu vyplývá, že jeho jednotlivé součásti (subsystému i prvky) vstupují do určitých funkčních vazeb. Z toho se podává přirozený požadavek, aby interpret určitého ustanovení právního předpisu neomezoval svůj rozhled toliko na jedno či několik ustanovení, ale aby jej chápal jako část celku (systému), která s ohledem na principy jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu vytváří s jeho ostatními částmi logický, resp. logicky souladný významový celek." (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 26. 10. 2005, č. j. 1 Afs 86/2004 – 54, publ. pod č. 792/2006 Sb. NSS).

[32] Jak plyne z § 5 odst. 4 zákona o poskytování dotací, smlouvu o zvýšení dotace lze uzavřít na jeden školní rok. Pravidla pro poskytování dotace jsou obsažena v § 6 téhož zákona. Podle odst. 1 tohoto ustanovení se dotace *poskytuje* ***na školní rok*** *zálohově na jednotlivá čtvrtletí kalendářního roku* [...]. Dle odst. 2 *se dotace poskytuje podle skutečného počtu dětí, žáků nebo studentů ve škole nebo školském zařízení, v jednotlivých oborech a formách vzdělávání, lůžek, stravovaných nebo jiných jednotek stanovených zvláštním právním předpisem, uvedeného ve školních matrikách* ***pro příslušný školní rok*** [...]. Proto pokud podle odst. 3 *dojde* ***v průběhu školního roku*** *ke změně počtu dětí, žáků, studentů, lůžek, stravovaných nebo jiných jednotek stanovených zvláštním právním předpisem ve srovnání s počtem, na který se poskytuje dotace, právnická osoba neprodleně tuto skutečnost oznámí a hodnověrně prokáže krajskému úřadu* [...]. Podle odst. 6 *výše dotace může být* ***v průběhu školního roku****, kdy je poskytována, snížena, poskytována na kratší období, než které je uvedeno v odstavci 1, nebo zvýšena v souladu s regulačními opatřeními k čerpání výdajů státního rozpočtu, o nichž rozhodla vláda nebo ministr financí. Výše dotace může být* ***v průběhu školního roku****, kdy je poskytována, snížena nebo poskytována na kratší období, než které je uvedeno v odstavci 1, také v případě, že právnická osoba nedodrží ustanovení odstavce 7* (důraz dodán NSS).

[33] Je tedy zřejmé, že se § 6 zákona o poskytování dotací (resp. pravidla pro poskytování dotace) vztahuje ke školnímu roku, na který je uzavřena smlouva o zvýšení dotace. Bylo by tak proti smyslu a vnitřní logice uspořádání předmětného ustanovení, kdyby se odst. 4 měl vztahovat i na jiný školní rok, než na který je uzavřena smlouva o zvýšení dotace, a vybočovat tak z jinak bezrozporného výkladu, o který školní rok se jedná. Navíc vzhledem k tomu, že školní rok trvá od 1. září do 31. srpna následujícího kalendářního roku, došlo by výkladem zaujatým městským soudem k vyprázdnění užitého pojmu „v průběhu školního roku", neboť jakékoliv zjištění závažných nedostatků bude vždy učiněno v průběhu školního roku. Tím by byl také popřen předpoklad racionálního zákonodárce a interpretační zásada, podle níž má každé slovo v zákonném textu svůj význam a je do něj vloženo s určitým cílem.

[34] Ze správního spisu vyplývá, že 15. 3. 2017 byla mezi Magistrátem a stěžovatelkou uzavřena smlouva o zvýšení dotace na školní rok 2017/2018. Ve dnech 18. 4. – 21. 4. 2017 proběhla u stěžovatelky inspekční činnost České školní inspekce, jejíž závěry jsou obsaženy v Inspekční zprávě ze dne 2. 6. 2017, č. j. ČŠIB-567/17-B, v Protokolu o kontrole ze dne 2. 6. 2017, č. j. ČŠIB-568/17-B a v Dodatku k protokolu o kontrole ze dne 18. 7. 2017, č. j. ČŠIB-568/17-B. Inspekční činnost tedy proběhla ve školním roce 2016/2017, tedy ve školním roce předcházejícím školnímu roku, na který byla uzavřena

smlouva o zvýšení dotace. Magistrát dne 20. 10. 2017 odstoupil od smlouvy o zvýšení dotace.

[35] Jak již bylo výše vyloženo, odstoupit od smlouvy o zvýšení dotace podle § 6 odst. 4 zákona o poskytování dotací lze pouze v případě, kdy jsou závažné nedostatky zjištěny v průběhu školního roku, na který je zvýšená dotace poskytována. Pokud zjištění závažných nedostatků Českou školní inspekcí proběhlo v průběhu školního roku 2016/2017, nemohl Magistrát odstoupit od smlouvy o zvýšení dotace na následující školní rok, neboť nebyla naplněna hypotéza právní normy. Magistrát mohl v souladu s výše zmíněným ustanovením pouze případně odstoupit od smlouvy o zvýšení dotace nebo o poskytnutí (základní) dotace na školní rok 2016/2017, pokud byly uzavřeny (ze správního spisu k tomu blíže nic nevyplývá). K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že ani samotná smlouva o zvýšení dotace jiný postup neumožňuje, neboť možnost odstoupení od smlouvy je v čl. V bodu 4. upravena obdobně. Odstoupení od smlouvy o zvýšení dotace je tedy neplatné.

[36] Protože Magistrát od smlouvy o zvýšení dotace uzavřené na školní rok 2017/2018 odstoupit nemohl, připadala v tomto případě v úvahu možnost předvídaná stěžovatelkou, a to zrušení smlouvy podle § 167 správního řádu.

[37] Smlouva o poskytnutí zvýšení dotace uzavřená podle zákona č. 306/1999 Sb. je veřejnoprávní smlouvou subordinační ve smyslu § 161 správního řádu (viz usnesení zvláštního senátu zřízeného pro rozhodování některých kompetenčních sporů z 21. 8. 2014, č. j. Konf 62/2012-49). Magistrát mohl podat písemný návrh na zrušení veřejnoprávní smlouvy podle § 167 odst. 1 písm. e) správního řádu, neboť závažné nedostatky v činnosti stěžovatelky existovaly v době uzavírání veřejnoprávní smlouvy a nebyly Magistrátu bez jeho zavinění známy, a podle všeho by s jejich znalostí veřejnoprávní smlouvu neuzavřel.

[38] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační námitka stěžovatelky je důvodná.

[39] Jelikož Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že odstoupení od smlouvy o zvýšení dotace je neplatné, nezabýval se ostatní kasační argumentací týkající se správnosti zjištění České školní inspekce a řádnosti odůvodnění odstoupení od smlouvy.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[40] Z výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto napadený rozsudek zrušil (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). Jelikož již v řízení před městským soudem byly dány důvody pro zrušení rozhodnutí žalovaného a městský soud by nemohl postupovat jinak, než rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, Nejvyšší správní soud za použití § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. současně zrušil i žalobou napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Zruší-li Nejvyšší správní soud i rozhodnutí správního orgánu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento správní orgán vázán právním názorem

vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí [§ 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 5 s. ř. s.].

[41] Protože Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu i rozhodnutí žalovaného, je povinen rozhodnout kromě nákladů řízení o kasační stížnosti i o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí městského soudu (§ 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle kterého má úspěšný stěžovatel právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl.

[42] V řízení o žalobě a o kasační stížnosti stěžovatelka vynaložila soudní poplatky v celkové výši 8000 Kč. Dále má stěžovatelka právo na náhradu nákladů zastoupení za tři úkony ve věci (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, sepis kasační stížnosti) dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 3100 Kč za úkon [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) téže vyhlášky]. Replika k vyjádření žalovaného k žalobě č. j. 6 A 104/2019 - 45 není úkonem odůvodňujícím přiznání náhrady. K odměně za tři úkony právní služby soud připočetl paušální náhradu hotových výdajů zástupkyně stěžovatelky ve výši 300 Kč za jeden úkon, tj. celkem částku 900 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupkyně stěžovatelky doložila, že je plátcem DPH, odměna se podle § 57 odst. 2 s. ř. s. zvyšuje o částku odpovídající této dani, která činí 21 % z částky 10 200 Kč, tj. 2142 Kč. Žalovaný je tak povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení celkem 20 342 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupkyně stěžovatelky.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2022

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu